

Dosarul nr. 3r-293/22

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

5 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Moisei Alexandru,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Moisei Alexandru împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată “GBS” privind anularea actului administrativ individual,

împotriva încheierii din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarate inadmisibile apelul și cererea de alăturare depusă de către Moisei Alexandru la cererea de apel declarată de către avocatul Aurelia Parpalac în interesele lui Moisei Alexandru împotriva hotărârii din 22 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani și a hotărârii suplimentare din 30 martie 2021,

c o n s t a t ă:

La 27 februarie 2020, Moisei Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată “GBS”, solicitând anularea deciziei din 28 ianuarie 2020 a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală de respingere a contestației depuse împotriva deciziei din 31 mai 2019 de respingere totală a cererii de înregistrare a mărcii combinate nr. De depozit 042506 din 21 mai 2018, admiterea contestației și obligarea pârâtului de a prezenta instanței de judecată decizia din 28 ianuarie 2020 de respingere a contestației depuse.

La 22 februarie 2021, Judecătoria Chișinău sediul Râșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Moisei Alexandru împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată “GBS” privind anularea actului administrativ individual, ca neîntemeiată.

La 13 martie 2021, avocatul Aurelia Parpalac în interesele lui Moisei Alexandru a depus apel nemotivat împotriva hotărârii menționate, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii depusă de către Moisei Alexandru împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată “GBS” privind anularea actului administrativ individual.

La 30 martie 2021, Judecătoria Chișinău sediul Râșcani a emis o hotărâre suplimentară, prin care a dispus încasarea de la Moisei Alexandru în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată “GBS” a sumei de 3 889 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 11 iunie 2021, avocatul Aurelia Parpalac, în interesele lui Moisei Alexandru, a depus apel motivat, solicitând casarea hotărârii din 22 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii, totodată solicitând și anularea hotărârii suplimentare din 30 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani privind expunerea instanței de fond și asupra cheltuielilor de judecată de la Moisei Alexandru.

Prin încheierea din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat inadmisibil apelul pe motiv că apelul a fost depus de o persoană neîmputernicită.

De asemenea s-a declarat inadmisibilă cererea de alăturare depusă de către Moisei Alexandru la cererea de apel declarată de avocatul Aurelia Parpalac în interesele lui Moisei Alexandru împotriva hotărârii din 22 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani și a hotărârii suplimentare din 30 martie 2021, deoarece Codul Administrativ nu prevede procedura de alăturare la cererea de apel.

La 18 august 2022, Moisei Alexandru a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea încheierii instanței de apel, cu soluționarea prin decizie a problemei privind recunoașterea ca inadmisibil a apelului depus de avocatul Aurelia Parpalac în interesele lui Moisei Alexandru, cât și a cererii de alăturare la apel depusă de către Moisei Alexandru, cu restituirea cauzei spre rejudecare pe fond în instanța de apel (f.d. 19-21, vol. II).

În drept, recurentul a invocat prevederile art. 427 lit. c) Cod procedură civilă.

Examinând recursul depus de către Moisei Alexandru, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea cu privire la repunerea în termen a recursului este neîntemeiată, recursul fiind inadmisibil, din considerentele ce succed.

Prin prisma art. 191, alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Conform art. 241, alin. (1) din Codul administrativ încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Alineatul 1 al aceluiași articol prevede că pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 243, alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie prin care declară recursul inadmisibil.

Implicit speței, instanța de recurs consideră relevante dispozițiile art. 242 Cod administrativ, care stipulează că recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele și lucrările dosarului rezultă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 15 iunie 2022 și a comunicat încheierea recurentului la 1 august 2022 (extras din poșta electronică, f.d. 17, vol. II).

În privința modalităților de comunicare și notificare, Codul administrativ statuează, la art. 96 alin. (1), că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

În corespundere cu art. 33 din Codul administrativ, comunicarea interinstituțională și comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri.

La caz, s-a constatat că, la 1 august 2022, încheierea contestată a fost notificată recurentului.

Însă, ignorând prevederile legale ce guvernează procedura de exercitare a căii de atac în ordine de recurs în secțiunea I, Moisei Alexandru a expediat recursul, prin intermediul poștei terestre, la 18 august 2022 (f.d. 19-25, vol. II). Mai mult, faptul omiterii termenului de depunere a recursului este recunoscut de recurent, ori prin recursul depus, acesta a solicitat repunerea în termenul de procedură, nemotivând însă nicicum omiterea termenului.

Referitor la cererea cu privire la repunerea în termenul de depunere a recursului, completul specializat reține ca fiind relevante prevederile art. 244, alin. (2) din Codul administrativ coroborate cu art. 237, alin. (1) din cap. III din cartea a treia din Codul administrativ, care stipulează că dispozițiile art. 65, alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de recurs și în termenul de prezentare a motivării recursului.

La rândul său, art. 65, alin. (1) și (2) din Codul administrativ statuează că dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Din constatările relatate supra rezultă că termenul de depunere a recursului pentru recurent a început a curge la data de 2 august 2022 și a expirat la 16 august 2022.

Completul specializat menționează că importanța termenelor de procedură este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

Din memoriul cererii de repunere în termen se atestă că recurentul a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, însă nu a respectat prevederile art. 65 alin. (2) din Codul administrativ, nu a comunicat instanței care sînt motivele pe care își întemeiază recurentul cererea și nu a anexat probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

În circumstanțele menționate și în baza normelor de drept sus-citate completul specializat constată că Moisei Alexandru nu a invocat niciun motiv plauzibil care ar justifica imposibilitatea sa de a face uz în interiorul termenului legal de dreptul procedural de a contesta actul judecătoresc de dispoziție emis de Curtea de Apel Chișinău la 15 iunie 2022, prin urmare cererea cu privire la repunerea în termen urmînd a fi respinsă drept neîntemeiată.

Respectiv, depunînd recursul la 18 august 2022, Moisei Alexandru a omis termenul legal de declarare a recursului, deși trebuia să dea dovadă de diligență și să aibă un rol activ în cauza de contencios administrativ în care este implicat.

La caz, este notabil că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atît drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ nu este în drept să substituie voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Imperioasă speței este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice, iar cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea juridică, fixînd un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plîngerii introduse foarte tîrziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecînd de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu c. României, cauza Marckx c. Belgiei).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în cauza Ponomaryov c. Ucrainei că, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui

proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În această ordine de idei, corelând circumstanțele factice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs concluzionează că, la depunerea recursului împotriva încheierii din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, Noisei Alexandru nu a respectat prevederile articolului 242 din Codul administrativ, iar temeuri de repunere în termenul de depunere a recursului nu s-au stabilit.

Din considerentele menționate și având în vedere că Moisei Alexandru nu a respectat prevederile articolului 242 din Codul administrativ și nu a prezentat, prin prisma art. 65, alin. (1) din Codul administrativ, niciun argument întemeiat privind omiterea termenul de depunere a recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului, a declara inadmisibil recursul depus de către Moisei Alexandru împotriva încheierii din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Conform articolelor 65, 230 și 243 alin. (1), lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge cererea depusă de Moisei Alexandru cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se declară inadmisibil recursul depus de Moisei Alexandru împotriva încheierii din 15 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Moisei Alexandru împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, terț Societatea cu Răspundere Limitată “GBS” privind anularea actului administrativ individual.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu